

Diskusjon :

Efter foredragene ga formannen ordet fritt.

Statsråd Mellbye åpnet diskusjonen med å uttale sin glede over at myrselskapet hadde tatt op denne sak. Under sine reiser på Vestlandet og i Nord-Norge hadde han ofte undret sig over at man ikke hadde gjort noe effektivt tidligere for å hindre jordødeleggelsen. Gjenreisningen av skogen i kystbygdene er også en veldig oppgave, det er bare spørsmål om hvordan man skal kunne rekke å beplante de store arealer som nu ligger der til liten nytte.

Direktør Sibbern takket myrselskapet på vegne av Det norske skogselskap. De første år skogselskapet arbeidet med skogens gjenreisning i de hårdt utsatte kyststrøk, møtte saken liten forståelse. Nu er interessen større, og han håpet på fortsatt velvilje når det gjaldt denne sak.

Fylkesagronom Askeland vilde gjøre sig til talsmann for de distrikter som saken virkelig gjaldt, og uttalte en takk til myrselskapet fordi det tok sig av dette spørsmål. Han hadde selv, som formann i den komité som fylkesmannen i Hordaland i sin tid nedsatte, arbeidet meget med saken, men de offentlige myndigheter var likesom ikke med, og saken stod fremdeles i stampe. Taleren kom videre inn på forskjellige botemidler og uttalte herunder, at når utskiftningsvesenet bestemte at det ved avtorvning skulde ligge igjen 30 cm. jord over grunnen, så var dette alt for lite når myrene lå på fjell. Myrer som var grunnere enn 1 m. burde ikke legges ut til torvtak. M. h. t. gjenreisningen av skogen så delte ikke taleren godseier Løvenskiolds optimistiske syn når det gjaldt den store tilvekst. I hvert fall kan man ikke vente på skogen før noe gjøres. Det er en strevsom og nøisom befolkning som bor i disse distrikter av vårt land, den fortjener å hjelpes. Som eksempel på hvor lite man hadde mottatt av bevilgninger ute i Øygaren, nevnte taleren at Hjelme herred ikke hadde fått et eneste øre til offentlig vei.

Godseier Mohr vilde også få lov til å takke myrselskapet, først og fremst som formann i Bergens skogselskap. Det er ingen lett sak å få skogen op derute i skjærgården. Et rop fra flest mulig om at noe bør gjøres for å redde jorden og få gjenreist skogen, vilde forhåpentlig hjelpe.

Professor Bjørlykke: Der må også opposisjon til skal saken bli ordentlig belyst. Løddesøl talte om menneskenes herjinger, men faktum er at også naturen bryter ned og ødelegger jordsmon; eksempelvis kan nevnes erosjonen på vestlandsmyrene. Hvor meget av ødeleggelsen som skyldes naturen og hvor meget menneskene, var forresten vanskelig å avgjøre. Man måtte for øvrig være optimist. De undersøkte distrikter er nedbørsrike. I fuktig klima opsamles humusen, der dannes nye myrer, myrene og muldjorden forsvinner ikke så lett under slike forhold. Hvad angår gjenreisningen av sko-

gen i disse værharde strøk, vilde han si at dette ikke er så enkel en sak som enkelte gjør den til. Man må ta hensyn til naturkreftene, oet går ikke å arbeide imot dem.

Godseier Løvenskiold takket for den velvilje som flere av talerne hadde gitt uttrykk for overfor den sak som myrselskapet hadde fremlagt. Hvad angår den fremtidige produksjon av ved i Øygaren, så er det mulig at de utførte beregninger ikke akkurat vilde slå til helt ut; men i dette arbeide må man være optimist. At der alle-vede nu er en betydelig produksjon i de ca. 30 år gamle buskfuru-plantninger i Hjelme, er et faktum som ikke er til å komme utenom.

Sekretær Løddesøl vilde gjerne høre forsamlingens mening om hvordan man på beste måte skulde gripe saken an for å stanse jordødeleggelsen. Hittil har ingen av talerne tatt standpunkt til det forslag som blev fremsatt under foredraget. Alle, eller i hvert fall de fleste, som har sett hvordan jorden forsvinner år for år, er enige om at dette må stanses. Men å få noe i gang ser næsten håpløst ut, selv om der av de forskjellige lokale komiteer og enkeltmenn er gjort meget godt arbeide for å få myndighetene til å ta sig av saken. Skal vi vente i nye 30 år før noe blir gjort, eller vil forsamlingen støtte mitt forslag om at statsmaktene hurtigst mulig setter noe i sving for å få orden på tingene, eventuelt efter den linje som jeg har foreslått?

Gårdbruker Olav Bjørgum: Som hordalending har det gledet mig meget at denne for vårt fylke så viktige sak er tatt op av Det norske myrselskap. Jeg tror at saken best fremmes ved at selskapets styre slutter op om Løddesøls forslag og på beste måte søker å vekke interessen hos våre statsmyndigheter.

Bestyrer J. Fosse syntes det var et gledelig samarbeide som var innledet mellem myrselskapet og skogselskapet om å gjenreise skogen på Vestlandet. Der må reises et folkekrav om dette, men selv-sagt må der etableres en midlertidig ordning for å skaffe distriktene brensel mens man venter på skogen.

Bjørgum: Jeg ser gjerne at myrselskapets og skogselskapets styrer optrer felles i denne sak. Men vi bør ikke tape av syne sakens mange sider for denne ene, for øvrig meget viktige side, altså gjenreinsningen av skogen.

Løddesøl fremholdt at det først og fremst var om å gjøre å redde jorden, altså var det mer et jordspørsmål enn et skogsproblem. Taleren nevnte dessuten eksempler på hvor forskjellig forholdene lå an, eksempelvis i Finnmark sammenlignet med Hordaland. Det som er løsningen i et distrikt, er ikke løsningen i et annet. Han anbefalte at arbeidet eventuelt først blev tatt op i Øygaren og i Nord-Varanger.

Løvenskiold vilde støtte tanken om samarbeide mellem skogselskapet og myrselskapet. Står begge selskaper bak, er utsiktene til å få noe igjennem betydelig større enn om myrselskapet alene søker den fremmet.

Askeland støttet Løddesøls forslag om et arbeidsutvalg. Å få reist noe folkekrav fra de bygder hvor jordavskrapningen er verst, trodde han lite på. Folk reiser ikke langveis etter torv når de har den like utenfor stuedøren, så lenge man ikke har midler i hende til å stanse dette uvesen.

Fosse mente at arbeidet for å hindre jordødeleggelsen måtte gå hånd i hånd med arbeidet for skogreisningen, og vilde for øvrig støtte tanken om et utvalg til å ta sig av saken.

Da ikke flere hadde forlangt ordet, avsluttet formannen diskusjonen ved å takke alle som hadde deltatt, og for godt fremmøte. Han understreket til slutt at resultatet av diskusjonen var at myrselskapet burde arbeide videre etter de linjer Løddesøl hadde trukket op, og at selskapet skulde søke skogselskapets støtte i arbeidet for å få statsmyndighetene til å ta sig av saken. Han erklærte derefter møtet for hevet.

PROFESSOR ARTHUR RINDELL †

Professor Arthur Rindell.

Korresponderende medlem av Det norske myrselskap siden 1913, professor Arthur Rindell i Abo døde den 21. januar i en alder av 83 år.

Professor Rindell blev født i Abo i 1852 og utdannet sig som kjemiker. I 1878 blev han ansatt som lektor i landbrukskjemi ved Mustiala landbruksinstitutt. Efter å ha studert videre i Leipzig og Paris og bl. a. tatt licentiateksamen blev han i 1900 utnevnt til professor i landbrukskjemi og -fysikk ved universitetet i Helsingfors. Et par år senere overtok professor Rindell ledelsen av Finska Mosskulturforeningens forsksvirksomhet, og i 1906 blev han valgt til foreningens formann, et hverv han innehadde i mange år og skjöttet med stor interesse